

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Den, som Gud har født og baaren,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726733983728/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Er til A og O udkaaren,
Til en kilde, sum og sag,
Før det kiøn, som var forlaaren,
Skyldig til at kastes ned
I den lange evighed.

2. Salig er den frugt at kalde,
Hvor en jomfru moder blev,
Og os fødte den udvalde,
Som vor jammer-nal fordrev,
Syndens gift og dødens galde,
Hvor i svøbet legges ned
Den, som skabte evighed.

3. Synger ham, I himlens høye, 84
Synger alle engle-chor,
Alle kræfter sig bemøye,
At hans lof kand blive stor,
Alle hierterns knæer sig bøye,
Stemmer an og bliver ved
I den lange evighed.

4. Den, de ældste alde-fædre
Deres fryde-psalmer sang,
Alle prophetier hædre,
Hver i sine tiders trang,
Hand er her, vor sag at høre,
Roser det I om ham veed,
Nu og i al evighed.

1, 5: [forlaaren] [forloren] J¹⁻². 3, 1: [synger] [singer] J¹⁻³: [himlens] [himles] J¹⁻².
3, 2: [synger] [singer] J¹⁻³. 3, 5: [knæer] [knæe] J¹⁻². 4, 4: [trang] [rang] J¹⁻³.

1, 3: A og O] alfa og omega, første og sidste bogstav i det græske alfabet, om Kristus Joh. Ab. 22, 13. — 1, 4: Kristus er kilde til frelsen; i ham er frelsen samlet, så han er ders sum; han er sagen, hvorpå det kommer an. — 1, 5: [kiøn] slægt. — 1, 6: [kastes ned] i forlaldelse. — 2, 1: salig, livsalig; den [frugt] det barn. — 2, 6: [hvor] sideordnet med hvor i 1. 2. — 3, 1: høye er substantiv; orig.: sing ihm aller himmel høhe, jfr. til nr. 75, 1, 8. — 3, 3: [bemøye] anstrenge. — 4, 1: [alde-fædre] patriarkerne. — 4, 4: [hver i sine tiders trang] hver ud fra den særlige trang — eller: under den særlige trængsel. — der hørte profetens tid til; læses der rang, kan der være tænkt på tidernes rækkefølge, eller på, at de forskellige tider har forskellig rang i åndelig henseende. — 4, 6: [rosen], imperativ.